

EL CAMÍ CAP A UNA COEDUCACIÓ CONSCIENT

Laura Truyol, SAEI
Cristina Gomila, SAEI
Queta Román, EAP

El Servei d'atenció educativa infantil (SAEI) del CIME juntament amb l'Equip D'atenció Primerenca de Menorca, el curs passat va encetar un tema poc conegut pels centres d'Educació Infantil i també per a nosaltres mateixes, en el fet de començar a plantejar diferents aspectes i inquietuds sobre la Coeducació, i com començar a educar des de ben petits en la cultura de la igualtat de gènere.

Des dels centres d'educació infantil els darrers anys s'han anat treballant temes nous fruit de l'evolució dels infants, les seves famílies i la societat en general, que ha "obligat" els equips docents dels centres i els equips d'orientació a seguir formant-nos en moltes i diverses temàtiques per tal de poder donar suport i resposta als infants i a les seves famílies... A mesura que s'han anat tancant uns fronts, d'altres s'han anat obrint, com és la Coeducació en l'etapa 0-6 anys...

Aquesta inquietud ha anat sorgint de la necessitat cultural i educativa de poder aportar eines i recursos als centres d'educació infantil de primer cicle i als seus destinataris (els infants i les seves famílies), que facilitin l'educació dels infants en la comprensió de la realitat,

de la diversitat de gènere i en el respecte a la igualtat.

És a partir de l'any i mig en què els nens i nenes comencen a mostrar interessos segons el seu sexe, quant a roba, joguines, activitats, adornaments, etc. Quant als colors els nens prefereixen uns colors determinats i les nenes uns altres... el mateix passa amb les joguines i altres aspectes de la vida diària. En aquesta edat es produeix una "auto-classificació" en una de les dues categories sexuals: nen o nena. Reconeixen els elements diferenciadors entre home i dona i s'adscriuen a una categoria. A partir d'aquí s'inicia un procés d'imitació d'activitats, de conductes, de professions, de rols, etc. Per això a partir dels 3 anys i a partir del coneixement de la seva pròpia identitat sexual i de gènere accepten o refusen joguets, jocs, activitats...

Són els mestres i les mestres qui dins les escoles tenen una funció

primordial a l'hora d'ajudar a equilibrar les situacions que es donen dins les aules quant a gènere, reforçant la confiança dels infants, mitjançant estímuls, recolzament i reconeixement de les seves possibilitats en el seu desenvolupament.

Per intentar aconseguir tot això es poden posar en marxa una sèrie d'estratègies coeducatives relacionades amb actuacions pràctiques dins les aules d'infantil per tal d'afavorir la igualtat de gènere.

Per això, observant la nostra feina dia a dia en els centres ens van començar a sorgir inquietuds, dubtes, de com de desconegut era per a nosaltres el tema del gènere i quina falta ens feia formar-nos per començar a obrir mirades, a fer-nos preguntes sobre el què i com ho estem fent... així que vam decidir iniciar un procés de formació, amb uns objectius inicials senzills però prou complexes per nosaltres. Ens vam proposar:

- Clarificar els diferents conceptes que envolten sexualitat i gènere. Poc a poc ens vam anar donant compte que cadascú utilitzava o atribuïa conceptes des de la seva pròpia experiència, perspectiva i coneixement.
- Incorporar la diversitat sexual i de gènere dins les aules. Vam creure que era molt important treballar la diversitat que ens podem trobar quant a la diversitat sexual i de gènere, ja que és bastant més complexa del que coneixíem.
- Dotar d'eines i recursos d'intervenció dins les aules. Partir d'una observació i avaluació de la nostra feina diària per poder posteriorment començar a plantejar-nos en l'àmbit individual i de centre la manera com convivim a diari amb les qüestions de gènere dia a dia, des del llenguatge i els contes, fins a les decoracions de les aules, els documents de centre...

Per endinsar-nos en aquest nou món i a través del Centre de Professorat de Menorca hem comptat amb l'assessorament d'experts com Xabier Iturbe, Jan Gómez o Cristina Elorza, tots ells especialistes en la matèria que ens han servit de guia i ens han proporcionat materials molts interessants per anar obrint la mirada i despertar-nos les ganes de no aturar en el punt on hem arribat aquest curs...

D'aquesta primera formació, el resultat final ha estat un esborrany de protocol, eina que ens ha servit per a començar a avaluar les pràctiques sobre igualtat de gènere que es duen a terme dins els centres. Ens ha servit per a observar la nostra feina diària dins les aules amb els infants directament i començar a pensar quins són els aspectes més importants a treballar.

Però el més important és que ens ha ajudat a mirar de manera diferent tots aquells aspectes relacionats amb la coeducació i el llarg camí que hem de recórrer, ens ha deixat ganes de conèixer més i de portar-ho dins les aules i poder-ho traslladar també a les famílies, principals agents educatius i coeducatius dels nostres infants, els seus fills i les seves filles. ■